

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **V. T. V.**, zastoupen Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Milady Horákové 13, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, se sídlem Loretánské nám. 5, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. 301693/2024-MZV/VO, o námitce podjatosti soudce vznesené žalovaným v řízení vedeném u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 41 A 8/2025,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Brně JUDr. Martin Kopa, Ph.D. **n e n í** vyloučen z projednávání a rozhodování věci žalobce vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 41 A 8/2025.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal dne 4. 4. 2025 u Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2025, č. j. 301693-32/2024-MZV/VO. Dne 7. 4. 2025 bylo žalovanému do datové schránky doručeno poučení od krajského soudu z téhož dne, č. j. 41 A 8/2025-8, ve kterém bylo stěžovateli sděleno, že věc byla přidělena dle platného rozvrhu práce krajského soudu pro rok 2025 specializovanému samosoudci JUDr. Martinu Kopovi, Ph.D. V případě jeho nepřítomnosti jej zastupují samosoudci JUDr. Kateřina Mrázová, Ph.D., Mgr. Petr Sedlák, Ph.D., JUDr. Petr Polách, JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. nebo Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D.

[2] Na tuto informaci žalovaný reagoval dne 9. 4. 2025 zasláním námitky podjatosti specializovaného samosoudce JUDr. Martina Kopy, Ph.D. s návrhem, aby byl z projednání věci vyloučen, a to z důvodu, že u obdobné věci se stejným žalobcem i žalovaným a téměř totožným skutkovým stavem již rozhodl jmenovaný rozsudkem ze dne 30. 7. 2024, č. j. 41 A 14/2024-29, proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost; vzhledem k tomu, že o kasační stížnosti nebylo doposud rozhodnuto, žalovanému se jeví jako nevhodné, aby o věci rozhodoval stejný specializovaný samosoudce.

[3] Jmenovaný soudce k námitce uvedl, že k účastníkům řízení ani k věci samé nemá poměr, který by zakládal důvody pro jeho vyloučení z rozhodování. Dále odkázal na

pravidlo 1) obecné části rozvrhu práce úseku správního soudnictví krajského soudu, podle kterého platí: „*Napadne-li znovu žaloba ve věci, v níž bylo dříve krajským soudem vydáno zrušující rozhodnutí, přidělí zápisové oddělení takovou žalobu tomu soudnímu oddělení, v němž bylo takové rozhodnutí vydáno, i kdyby v něm byl zastaven nápad nových věcí; nebude-li takový postup možný, bude přidělena jako nová věc.*“ Toto pravidlo se podle pravidla 5 obecné části rozvrhu práce úseku správního soudnictví krajského soudu uplatní i pro přidělování nápadu v soudním oddělení 41 A. Vzhledem k tomu, že šlo o věc navazující na zrušující rozsudek ze dne 30. 7. 2024, č. j. 41 A 14/2024-29, byla nová žaloba opět přidělena specializovanému samosoudci JUDr. Martinu Kopovi, Ph.D. Soudce rovněž odkázal na znění § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“), zejména poslední věty, která jasně konstatuje, že jeho předchozí rozhodnutí ve věci není důvodem jeho podjatosti.

[4] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že „*soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*“.

[5] Ve smyslu § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti (důvody), z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je totiž vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, náleží Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01).

[6] Žalovaný však ve své námitce podjatosti uvedl pouze skutečnost, že se mu jeví nevhodné, aby o žalobě rozhodoval stejný specializovaný soudce, který již o věci jednou rozhodl, přičemž žalovaný proti rozsudku podal kasační stížnost, o které nebylo doposud rozhodnuto. Nenamítal však žádné konkrétní okolnosti, které by svědčily o vztahu tohoto soudce k věci či k účastníkům řízení, resp. které by zavadávaly pochybnost o jeho nepodjatosti. Zákon přitom výslovně stanoví, že postup soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech nemůže být důvodem podjatosti soudce (viz výše citovaný § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s.; srov. též např. usnesení NSS ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003-47, č. 283/2004 Sb. NSS). Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti, neodbornosti či nesprávnosti vedení řízení. Zpochybňovat rozhodnutí či postup krajského soudu jistě lze, k tomu však slouží opravné prostředky, jsou-li přípustné, nikoliv námitka podjatosti.

[7] Vzhledem k těmto okolnostem Nejvyšší správní soud rozhodl, že specializovaný samosoudce JUDr. Martin Kopa, Ph.D. není vyloučen z projednávání a rozhodnutí věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 41 A 8/2025.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 24. dubna 2025

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu